

دوره ۱۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰

صفحه: ۱۷۹-۱۹۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۹/۱۶

مطالعات روان‌شناختی

مقاله پژوهشی

تاریخ ارسال: ۱۴۰۰/۳/۳۱

Doi: 10.22051/PSY.2021.36639.2472

https://psychstudies.alzahra.ac.ir/article_5626.html

نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به

متغیرهای جمعیت‌شناختی در دورکاری

حمیدرضا عریضی^۱، هاجر براتی احمدآبادی^{۲*}

چکیده

با توجه به اهمیت انتخاب افراد مناسب برای دورکاری، این پژوهش با هدف بررسی نقش درون‌گرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی در دورکاری در دوره کرونا انجام شد. روش پژوهش همبستگی بود و نمونه‌ی پژوهش از بین کارکنان دورکار یک شرکت به تعداد ۱۹۷ نفر به صورت در دسترس انتخاب شد. سپس آن‌ها به ابزارهای پژوهش شامل فهرست افسردگی بک، پرسشنامه‌ی نارسایی‌های شناختی، پرسشنامه‌ی فراشناخت، مقیاس احساس تنهایی و پرسشنامه‌ی ترس از ارزیابی پاسخ دادند. برای تحلیل داده‌ها از تحلیل‌های همبستگی و رگرسیون استفاده شد. نتایج نشان داد که متغیرهای جمعیت‌شناختی سن و موقعیت زندگی پیامدهای روان‌شناختی را پیش‌بینی می‌کنند. پس از گنجاندن درون‌گرایی در مدل، زندگی با دیگران (در مقابل تنها زندگی کردن) با احساس تنهایی، نارسایی‌های شناختی و ترس از ارزیابی شدیدتر به عنوان تابعی از تغییرات شرایط مربوط به به کرونا همراه بود. ضریب β در مورد احساس تنهایی منفی بود. بدین

۱دکتری روان‌شناسی و استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان.

dr.oreyzi@edu.ui.ac.ir

۲(نویسنده مسئول). دکتری روان‌شناسی و استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه

اصفهان. h.barati@edu.ui.ac.ir

۱۸۰ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

معنی که در این موقعیت فرد درونگرا تمایل بیشتری به بودن با دیگران نشان می‌دهد تا از احساس تنهایی خود بکاهد. این یافته در تناقض با پیشینه است. به سازمان‌ها توصیه می‌شود در انتخاب کارکنان برای دورکاری برای کاهش پیامدهای روان‌شناختی منفی به شخصیت آن‌ها توجه نمایند.
کلیدواژه‌ها: پیامدهای روان‌شناختی، درونگرایی، دورکاری، کرونا.

مقدمه

بسیاری از سازمان‌ها، به دنبال بیماری همه‌گیر کرونا برای حفظ جان کارکنان خود ناگزیر به استفاده از دورکاری^۱ برای حفظ فاصله اجتماعی^۲ شده‌اند (فیروزی و بنیادی، ۱۳۹۹). مشخص شده است دورکاری اثرات مثبتی مانند کاهش هزینه و زمان (کاظمی، ۲۰۲۰) و افزایش تعادل کار-زندگی و افزایش بهره‌وری (گالوز، تیرادو و مارتینز، ۲۰۲۰) دارد. علی‌رغم این مزایا، دورکاری آسیب‌هایی به شاغلان وارد می‌کند (ژانگ، موکل، مورنو، شوای و گوئو، ۲۰۲۰). دورکاری به دلیل ویژگی‌های خاص خود مانند ایجاد فاصله‌گذاری اجتماعی، می‌تواند خطر افزایش افسردگی را به همراه داشته باشد (کاوادا، ۲۰۲۰). در هنگام فاصله اجتماعی فرد احساس تنهایی خواهد نمود (صداقت، سلیمانی‌فر، یحیوی و فاتح، ۱۳۹۹). کسانی که می‌توانند ارتباطات اجتماعی بیشتری را حتی از طریق اینترنت داشته باشند؛ افسردگی کمتری را تجربه خواهند کرد (ناکاگومی، شیبایا، مورنو و کاواچی، ۲۰۲۱).

-
- 1 teleworking
 - 2 social distancing
 - 3 Gálvez, Tirado & Martínez
 - 4 Zhang, Moeckel, Moreno, Shuai & Gao
 - 5 Kawada
 - 6 Nakagomi, Shiba, Kondo & Kawachi

محرومیت از ارتباط اجتماعی باعث کاهش سطح اکسی‌توسین و افزایش هورمون کورتیزول در بدن می‌گردد که احتمال ابتلا به انواع حالات اضطرابی از جمله ترس از ارزیابی را افزایش می‌دهد (فولانا، هیدالگو-مازی، ویتا و رادونا، ۲۰۲۰). در یک بررسی مشخص شده است که افراد در زمان فاصله اجتماعی، استرس و اضطراب بیشتری را تحمل می‌کنند (شهید و محمدی، ۱۳۹۹). دورکاری به علت سه ویژگی افزایش بارکاری، افزایش تعارض کار-خانواده و افزایش ابهام شغلی باعث ایجاد اضطراب در شاغلان می‌گردد (زاواتی-کامپوس، کاوازوتته، مورنو و کوئینتوآ، ۲۰۲۱).

از سوی دیگر، محرومیت ارتباطی ناشی از دورکاری باعث اضطراب و سپس کاهش کارکردهای شناختی می‌گردد و نارسایی‌هایی در این حیطه را به همراه دارد (وی، ۳، ۲۰۲۰). همچنین به نظر می‌رسد که احساس تنهایی یکی از نتایج رایج فاصله‌گذاری اجتماعی (هوفارت، جانسون و ابراهیمی، ۴، ۲۰۲۰) و دورکاری (ایون، ۵، ۲۰۲۰) باشد. تصور بر این است که فقدان تماس رو در رو و جدایی از دیگران که باعث تنها زندگی کردن می‌شود (توماس، پینازو-هرناندیز، اولیور، دنیو-بلگراد و همکاران، ۶، ۲۰۱۹)؛ ممکن است نه تنها به احساس فاصله اجتماعی در روابط بلکه به احساس تنهایی منجر شود (لویس، ۷، ۲۰۲۰). برعکس، تولوهان و یالکینکایا^۸ (۲۰۱۸) در پژوهش خود نشان دادند ارتباطات اجتماعی محیط کار از احساس تنهایی می‌کاهد.

-
- 1 Fullana, Hidalgo-Mazzei, Vieta & Radua
 - 2 Zavatti Campos, Cavazotte, Moreno & Quintão
 - 3 Wei
 - 4 Hoffart, Johnson & Ebrahimi
 - 5 Even
 - 6 Tomás, Pinazo-Hernandis, Oliver, Donio-Bellegarde et al.
 - 7 Lewis
 - 8 Tuluhan & Yalcinkaya

۱۸۲ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

به نظر می‌رسد که اثرات روانی حاصل از چنین تغییراتی در زندگی شغلی و اجتماعی در برخی افراد نسبت به دیگران با شدت بیشتری تجربه می‌شود (ویلیامز، آرمیتاز، تامپه و دنیس، ۲۰۲۰). شواهد به یک اعتقاد رایج در بین عموم مردم اشاره دارد، مبنی بر اینکه افراد درونگرا نسبت به همتایان برونگرای خود در این شرایط بهتر عمل می‌کنند. به عنوان مثال یک برونگرا چگونه می‌تواند از فاصله‌ی اجتماعی جان سالم به در ببرد؟ در حالی که به نظر می‌رسد افراد درونگرا در این شرایط با کمترین مشکل مواجه باشند. درونگرایی - برونگرایی یکی از ابعاد شخصیتی است که در نظریه‌های مختلف روان‌شناسی بسیار بدان پرداخته شده است (والکر، ۲۰۲۰). درونگراها و برونگراها اغلب با توجه به منابعی که از آن‌ها انرژی می‌گیرند یعنی به ترتیب داخلی در مقابل خارجی، متفاوت هستند. صفت‌هایی که به طور سنتی با درونگرایی همراه هستند شامل جلوگیری از بروز احساسات، کم‌حرفی و خوددار بودن می‌شود و صفت‌هایی که با برونگرایی همراه اند شامل اهل گردش در بیرون، دوستانه و مشتاق بودن می‌شود (لانگ، شیلدز، پتری و نفومن، ۳، ۲۰۲۰).

این تصور وجود دارد که برای افراد درونگرا که تمایل به کاهش روابط اجتماعی دارند (توینن، تنگ و سالملا-آرو، ۴، ۲۰۲۰)، گیر افتادن در خانه بدون تعامل اجتماعی برای مدت طولانی واقعاً بدترین چیز نیست. آن‌ها به این زمانی که به تنهایی سپری می‌کنند عادت کرده، از آن لذت می‌برند و در این مواقع احساس انرژی می‌کنند. درونگرایی به عنوان یک دارایی برای رشد و موفقیت در انزوای اجتماعی مرتبط

1 Williams, Armitage, Tampe & Dienes

2 Walker

3 Luong, Shields, Petrie & Neumann

4 Tuovinen, Tang & Salmela-Aro

با کرونا مورد تایید قرار گرفته است (وی، ۲۰۲۰). اما، وقتی صحبت از برون‌گراها می‌شود، ایده‌ی فاصله اجتماعی می‌تواند تا حدی حس حکم اعدام را داشته باشد. افراد برون‌گرا نیاز به برقراری ارتباط با دیگران دارند (والکر، ۲۰۲۰). در شرایط دورکاری این افراد نمی‌توانند با سایرین ارتباط برقرار کنند. کارمندان دائم با مسائل مختلفی درگیر هستند. گاهی اوقات در شرایط دورکاری، امکان بازخورد گرفتن از مدیریت و حتی امکان ارزیابی دقیق کارهای انجام شده وجود ندارد؛ در نتیجه، برخی کارمندان فشار زیادی را در کار روی خود احساس کنند. این مسئله برای برون‌گرایان جدی‌تر است (میمندپور و باقری، ۲۰۱۷).

این فرض که درون‌گراها تأثیرات روانی تغییرات شرایط مربوط به کرونا را با شدتی کمتر از برون‌گراها تجربه می‌کنند؛ قابل قبول به نظر می‌رسد. با این حال، این ادعا فاقد تحقیقات تجربی است و ادعاهای نظری نیز متناقض به نظر می‌آید. درون‌گرایی با ویژگی‌های شخصیتی متمایل به تجربه احساسات شدیدتر و مشکلات بیشتر در تنظیم این احساسات و روان‌رنجوری مرتبط است (فادا و اسکالا، ۲۰۱۶). علاوه‌براین، درون‌گرایی به طور کلی با مشکلات روان‌شناختی بیشتر و به‌ویژه با مشکلات سازگاری همراه است (واسیلنکو، وروزیکینا، جیناتیشینا، ژاباکووا و همکاران، ۲۰۲۰). درون‌گرایان آمادگی بیشتری برای نشخوار فکری (کوهن و فراری، ۲۰۲۰) و نگرانی (لیو و سیتزن‌میهایلی، ۲۰۲۰) دارند که به ترتیب زیربناهای شناختی اصلی برای احساس تنهایی، افسردگی و اضطراب، و ترس از ارزیابی هستند (پاپسیلانتی، ۲۰۱۸). اگرچه افزایش زمان تنهایی باید مورد استقبال افراد درون‌گرا باشد، این یافته‌ها این

-
- 1 Fadda & Scalas
 - 2 Vasilenko, Vorozheykina, Gnatyshina, Zhabakova et al.
 - 3 Cohen, and Ferrari
 - 4 Philippi & Koenigs
 - 5 Ypsilanti

۱۸۴ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

سوال را ایجاد می‌کند که رابطه‌ی درونگرایی با افسردگی، ترس از ارزیابی، باور منفی در مورد کنترل ناپذیری و احساس تنهایی در دورکاری در دوره کرونا چگونه است؟

روش و ابزار

روش پژوهش همبستگی بود و کلیه کارکنان یک سازمان در شهر اصفهان جامعه آماری را تشکیل می‌دادند که در دوران کرونا در سال ۱۳۹۹ به صورت دورکاری به انجام وظایف شغلی می‌پرداختند و تعداد آن‌ها ۴۰۸ نفر بود. نمونه‌ای به تعداد ۱۹۷ نفر به صورت دردسترس از بین اعضای جامعه انتخاب شدند. کفایت حجم نمونه بر مبنای نرم‌افزار G power محاسبه گردید. در پژوهش حاضر برای سنجش متغیرهای پژوهش از ابزارهای زیراستفاده گردید:

- برای سنجش درونگرایی از ۱۲ گویه مربوط به این متغیر در پرسشنامه تجدیدنظرشده شخصیت آیزنک-فرم کوتاه^۱، استفاده شد. شرکت‌کنندگان در پاسخگویی به این ابزار یکی از دو پاسخ بله یا خیر را انتخاب می‌کنند. دامنه نمرات در این ابزار بین ۱۲ تا ۰ خواهد بود و نمره کمتر نشان‌دهنده‌ی درونگرایی بیشتر است. روایی سازه این ابزار در پژوهش سازندگان تایید شد و ضریب آلفای کرونباخ برای این زیرمقیاس ۰/۸۸ برای مردان و ۰/۸۴ برای زنان بود (آیزنک و آیزنک، ۱۹۹۳). در پژوهش شاهقلیان (۱۳۹۶) روایی ملاکی از نوع پیش‌بین برای تکانشگری تایید گردید و ضریب آلفای کرونباخ برای این خرده‌مقیاس برابر با ۰/۷۱ بود. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۹ بود.

- پرسشنامه افسردگی بک^۱: این پرسشنامه را در سال ۱۹۹۶ بک، استیر و براون طراحی کردند و شامل ۲۱ گروه گویه است. هر گروه دارای چهار گزینه است و بین ۰ تا ۳ نمره‌گذاری می‌گردد. طیف نمره بین ۰-۶۳ قرار دارد. کسب نمره بالاتر به معنای افسردگی بیشتر است. بک و همکاران (۱۹۹۶) پایایی پرسشنامه را برای افراد غیربیمار ۰/۹۲ گزارش دادند و روایی سازه آن را با مقدار ۰/۷۳ تایید کرده‌اند. پایایی این پرسشنامه را در ایران دیباجی، عریضی، و عابدی (۱۳۹۶) با شیوه دونیمه‌سازی ۰/۸۰ و با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ گزارش کرده‌اند و ضریب روایی ملاکی از نوع همزمان در رابطه با سرسختی ۰/۵۳ تایید گردید. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۸۱ بود.

- پرسشنامه نارسایی‌های شناختی^۲ را برادبنت، کوپر، فیتزجرالد و پارکرز (۱۹۸۲) ساخته‌اند. در این پرسشنامه از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود که فراوانی لغزش‌های کوچک، اشتباه‌ها یا خطاهای ادراک، توجه، حافظه و فعالیت‌های حرکتی‌ای که تجربه کرده‌اند را با یک مقیاس پنج طیفی (۰= هرگز تا ۴= همیشه) نشان دهند. این پرسشنامه دارای ۲۵ گویه است. دامنه نمرات از ۰ تا ۱۰۰ از فقدان لغزش تا بالاترین حد لغزش است. روایی ملاکی از نوع همزمان در رابطه با تجارب حافظه حواس‌پرتی را در این پژوهش سازندگان با مقدار ۰/۷۲ و ضریب پایایی برای این گویه‌ها را با روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۹ گزارش کردند. آلفای کرونباخ در پژوهش قاسمی جوبنه، موسوی، وحسینی صدیق (۱۳۹۸) ۰/۹۲ بود و روایی ملاکی آن در پیش‌بینی صمیمیت زناشویی تایید شده است. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۸ بود.

1 Beck depression inventory (BDI)

2 cognitive failures questionnaire (CFQ)

۱۸۶ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

-باورهای منفی در مورد کنترل‌ناپذیری: برای سنجش این متغیر از ۱۵ گویه‌ی مربوط به کنترل‌ناپذیری افکار و تشابه خطرات^۱ در پرسشنامه فراشناخت (کارترایت-هاتن و ولز، ۱۹۹۷) استفاده شد. در پاسخ‌گویی این ابزار از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود که روی یک مقیاس چهار درجه‌ای (۱= مخالف، ۲= تاحدی موافق، ۳= موافق و ۴= بسیار موافق) میزانی که با آن موافق هستند را مشخص کنند (مکاسی و ریگی، ۲۰۰۶). دامنه نمره آن بین ۱۵ تا ۷۵ است و سوالات در جهتی نمره‌گذاری شدند که نمره بالاتر نشان‌دهنده‌ی باورهای منفی بالاتر است. روایی همزمان با پرسشنامه نارسایی‌های شناختی برابر ۰/۴۵ بود. ضریب پایایی برای این گویه‌ها در پژوهش سازندگان با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۲ بود. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش معین‌الغریائی، کرملو و نوفرستی (۱۳۹۶) ۰/۹۱ بود و روایی ملاکی آن در پیش‌بینی اضطراب منتشر تایید شده است. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۱ بود.

-مقیاس احساس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا (نسخه‌ی سوم)^۲، این مقیاس را در سال ۱۹۸۰ راسل، پیلو و کوترونا مورد تجدید نظر قرار دادند. این مقیاس از ۲۰ گویه تشکیل شده که دارای ۱۱ گویه مثبت و ۹ گویه منفی است و آزمودنی میزان انطباق هر یک از مواد مقیاس را با حالت‌های خود در یک طیف چهارگزینه‌ای از نوع لیکرت مشخص می‌کند. حداقل نمره که گویای نبود احساس تنهایی است ۲۰ و حداکثر نمره ۸۰ است. راسل برای این نسخه ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۹۴ گزارش نمود و نیز روایی همگرایی این مقیاس با سایر سنجش‌های احساس تنهایی همبستگی معنادار نشان داد. همچنین در پژوهش

1 uncontrollability & dangers(UD)

2 UCLA Loneliness Scale (Version 3)

راسل روایی سازه با روابط معنادار، با معیارهای کفایت روابط بین فردی شخص، با همبستگی بین تنهایی و معیارهای سلامت و بهزیستی تایید شد. در پژوهش علوی نژاد و همکاران (۱۳۹۸) آلفای کرونباخ برای این ابزار برابر ۰/۹۳ بود و ضریب همبستگی روایی همگرای این مقیاس با پرسشنامه نارسایی هیجانی تورنتو ۰/۵۹ به دست آمد. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۸۶ بود.

- برای سنجش متغیر ترس از ارزیابی از پرسشنامه ۱۰ سوالی عریضی و اژه‌ای (۱۳۹۷) استفاده گردید. و شرکت کنندگان با یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای به گویه‌ها پاسخ داده می‌دهند که حداقل آن ۱۰ و حداکثر آن ۵۰ است. این ابزار در پژوهش عریضی و اژه‌ای (۱۳۹۷) مورد استفاده قرار گرفت و ضرایب پایایی بازآزمایی و ضریب روایی همزمان برای آن در پژوهش مذکور به ترتیب ۰/۷۳، و ۰/۵۷ بود. پایایی همسانی درونی با روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۸ بود.

یافته‌ها

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود ۳۹ درصد از نمونه پژوهش زنان بوده‌اند. ۳۲ درصد از اعضای نمونه تنها زندگی می‌کردند و ۵۲ درصد اعضای نمونه اخیراً دوره‌های بی‌کاری را گذرانده بودند.

جدول ۱. ویژگی‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

مقیاس	درصد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار	کجی	کشیدگی
سن	-	۳۸/۸۱	۳/۲۳	-	-	-
جنسیت (زن=۰ و مرد=۱)	۳۹٪ زن	-	-	-	-	-
موقعیت زندگی (تنها=۰ و ...)	۳۲٪ تنها	-	-	-	-	-

بادیگری (۱)

۱۸۸ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

بیکاری (بیکار=۰ و شاغل=۱)	بیکاری	بیکاری	بیکاری	بیکاری	بیکاری	بیکاری
درونگرایی	۳۸/۵۱	۴/۳۸	۲/۳۱	۰/۹۲	۰/۱۳	-
نارسایی‌های شناختی	۴۴/۲۸	۹/۱۱	۴/۲۷	۱/۲۴	۰/۷۸	-
افسردگی	۳۶/۴۱	۴/۸۶	۲/۱۱	۰/۹۱	۰/۱۱	-
ترس از ارزیابی	۳۱/۶۹	۸/۲۸	۳/۸۸	۱/۲۳	۰/۵۸	-
باور منفی	۲۹/۴۲	۷/۶۳	۴/۱۰	۰/۷۱	۰/۴۴	-
احساس تنهایی	۴۰/۳۳	۷/۹۲	۲/۹۶	۰/۹۵	۰/۸۶	-

در جدول ۲ ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود ضریب همبستگی متغیرهای جمعیت‌شناختی سن با احساس تنهایی، نارسایی‌های شناختی، افسردگی و ترس از ارزیابی مثبت و معنی‌دار است و جنسیت با درونگرایی، احساس تنهایی، نارسایی‌های شناختی، افسردگی و ترس از ارزیابی نیز مثبت و معنی‌دار است. موقعیت زندگی با باور منفی در مورد کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن رابطه مثبت و معنی‌دار دارد بدین معنا که با افزایش موقعیت زندگی به سمت زندگی با دیگران باور منفی در مورد کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن بیشتر می‌شود. ولی همبستگی بیکاری اخیر با هیچ‌کدام از متغیرهای دیگر معنی‌دار نیست. درونگرایی نیز با دو متغیر افسردگی و ترس از ارزیابی رابطه مثبت و معنادار دارد یعنی با افزایش درونگرایی، افسردگی و ترس از ارزیابی در شاغل بیشتر می‌شود. رابطه بین احساس تنهایی و متغیرهای نارسایی‌های شناختی، افسردگی، ترس از ارزیابی و باور منفی در مورد کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن مثبت و معنی‌دار است. بدین معنا که با افزایش احساس تنهایی در شاغل دورکار نارسایی‌های شناختی، افسردگی، ترس از ارزیابی و باور منفی در مورد

کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن افزایش می‌یابد. افسردگی نیز با ترس از ارزیابی و باور منفی در مورد کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن و همچنین ترس از ارزیابی با باور منفی در مورد کنترل‌ناپذیری و خطرناک بودن روابط مثبت و معنا دار دارند. یعنی با افزایش هرکدام از این متغیرها دیگری افزایش می‌یابد.

جدول ۲. ضرایب همبستگی درونی بین متغیرهای پژوهش

متغیر	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱ سن	-۰/۰۲	-۰/۱۱	۰/۱۴	۰/۰۳	۰/۳۸**	۰/۵۱**	۰/۷۴**	۰/۳۲**	۰/۱۶
۲ جنسیت	-	-۰/۰۵	-۰/۱۶	۰/۴۳**	۰/۶۱**	۰/۴۹**	۰/۴۰**	۰/۲۰*	۰/۰۳
۳ موقعیت زندگی	-	-	-۰/۰۴	-۰/۵۷	۰/۳۲**	۰/۱۹	۰/۴۹**	۰/۱۵	۰/۲۰*
۴ بیکاری اخیر	-	-	-	۰/۰۶	۰/۱۴	۰/۰۲	۰/۰۵	-۰/۰۱	۰/۰۲
۵ درونگرایی	-	-	-	-	۰/۱۳	۰/۰۳	۰/۲۰*	۰/۴۰**	۰/۰۳
۶ احساس تنهایی	-	-	-	-	-	۰/۳۲**	۰/۴۹**	۰/۴۲**	۰/۲۹**
۷ نارسایی‌های شناختی	-	-	-	-	-	-	۰/۶۱**	۰/۴۹**	۰/۳۸**
۸ افسردگی	-	-	-	-	-	-	-	۰/۲۹**	۰/۴۳**
۹ ترس از ارزیابی	-	-	-	-	-	-	-	-	۰/۵۱**
۱۰ باور منفی	-	-	-	-	-	-	-	-	۰

نتایج تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی در جدول ۳ آورده شده است. قبل از تحلیل رگرسیون پیش‌فرض‌های آن شامل خطی بودن، استقلال خطاها، نرمال بودن و همگنی پراکنش بررسی شد و با توجه به برقرار بودن همه آن‌ها این تحلیل صورت گرفت. در گام اول، متغیر جمعیت‌شناختی سن فقط

۱۹۰ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

متغیر روان‌شناختی احساس تنهایی و موقعیت‌زندگی، نارسایی‌های شناختی و باور منفی و بیکاری اخیر، احساس تنهایی را پیش‌بینی می‌نماید و در اینجا ضریب بتا مثبت است. متغیر جمعیت‌شناختی جنسیت قادر به پیش‌بینی هیچ‌کدام از متغیرهای روان‌شناختی نیست. در گام دوم، متغیرهای جمعیت‌شناختی سن و جنسیت قادر به پیش‌بینی هیچ‌کدام از متغیرهای روان‌شناختی نیستند. موقعیت زندگی، احساس تنهایی، نارسایی‌های شناختی، ترس از ارزیابی و افسردگی و بیکاری اخیر، احساس تنهایی و درونگرایی نیز احساس تنهایی، ترس از ارزیابی، باور منفی و افسردگی را پیش‌بینی می‌کند. پس از گنجاندن درونگرایی در مدل، زندگی با دیگران (درمقابل تنها زندگی کردن) با احساس تنهایی ($\beta = -0.17$)، نارسایی‌های شناختی ($\beta = 0.22$) و ترس از ارزیابی ($\beta = 0.20$) شدیدتر به عنوان تابعی از تغییرات شرایط مربوط به کرونا همراه بود. جالب است که ضریب β در مورد احساس تنهایی منفی است.

جدول ۳. نتیجه رگرسیون سلسله‌مراتبی

متغیر ملاک	احساس تنهایی		نارسایی شناختی		ترس از ارزیابی		باور منفی		افسردگی	
	t	β	t	β	t	β	t	β	t	β
گام ۱ سن	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۲۴	۰/۱۴	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۸۵	۰/۱۳
قبل از جنسیت	-۰/۳۶	-۰/۳۶	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۳۵	۰/۰۴
ورود درون موقعیت	-۰/۱۵	-۰/۱۵	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۵۶	۰/۱۵
گرای زندگی										

۰/۹۲	۰/۰۸	۱/۰۷	۰/۰۸	۰/۱۲	۰/۰۱	۰/۲۴	۰/۰۲	۳/۱۱*	۰/۲۲	بیکاری
										اخیر
Fchange=۸/۵۴ ، $\Delta R^2=۰/۲۶$ ، $R^2=۰/۳۶^{***}$ ، $F=۹/۲۸^{**}$										
۱/۴۳	۰/۱۲	۰/۹۲	۰/۰۷	۰/۲۴	۰/۰۲	۰/۲۳	۰/۰۱	۱/۱۲	۰/۱۰	گام
										۲ بعد
۰/۶۲	۰/۰۴	۰/۳۷	۰/۰۳	۰/۷۸	۰/۰۶	-۰/۲۵	۰/۰۲	۰/۷۶	۰/۰۶	از جنسیت
										ورود
۰/۷۰	۰/۰۵	۱/۷۳	۰/۱۴	۹۱**	۰/۲۰	۴۷**	۰/۲۲	۲۹**	-۰/۱۷	درون موقعیت
				۲		۳		-۲		گرایی زندگی
۰/۹۶	۰/۰۸	۱/۱۱	۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۰۱	۰/۲۲	۰/۰۱	۰/۶۵	۰/۰۴	بیکاری
										اخیر
۳۶*	۰/۱۹	۶۵*	۰/۲۰	۲/۸۴*	۰/۲۰	۰/۶۶	۰/۰۴	۲۹**	۰/۱۷	درون‌نگرا
										بی
Fchange=۶/۷۲ ، $\Delta R^2=۰/۳۶$ ، $R^2=۰/۴۶^{***}$ ، $F=۷/۵۴^{**}$										

بحث و نتیجه گیری

این پژوهش با هدف بررسی رابطه درونگرایی با پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی در دورکاری در دوره کرونا انجام شد. نتایج به طور کلی، نشان داد که درونگرایی بالاتر با افسردگی، ترس از ارزیابی و باور منفی در مورد کنترل ناپذیری بالاتر در کارکنان دورکار همراه بود. این یافته با مطالعات قبلی مطابقت دارد و نشان می‌دهد درونگرایی به طور کلی با مشکلات روان‌شناختی

۱۹۲ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

بیشتری مانند افسردگی، ترس از ارزیابی، احساس تنهایی، به‌ویژه مشکلات سازگاری (فادا و اسکالاس، ۲۰۱۶) و کاهش رفتار جستجوی کمک مرتبط است (ویبی، ۲۰۲۰). براساس نظریه آیزنک، سطح انگیزختگی پایه در درونگرایان بالاتر است، در نتیجه این افراد براساس نظریه U وارونه سطوح بالاتر انگیزختگی را که موجب کاهش عملکرد می‌شود، زودتر تجربه می‌کنند (والکر، ۲۰۲۰). در نتیجه انگیزختگی بالاتر باعث ادراک اضطراب بیشتر از سوی درونگرایان می‌شود. همچنین این اضطراب می‌تواند عملکرد را کاهش داده و در نتیجه ترس از ارزیابی منفی را در دورکار درونگرا بالا ببرد. از سوی دیگر، دورکار درونگرا متوجه عملکرد ضعیف خود می‌شود، احتمالاً زمینه ناراحتی و افسردگی در وی فراهم می‌آید. از آنجایی که افراد درونگرا تمایل کمتری به برقراری ارتباط دارند (لانگ و همکاران، ۲۰۲۰). احتمالاً در زمان مورد نیاز دشوارتر می‌توانند ارتباط برقرار نمایند و بنابراین، احساس تنهایی خواهند نمود.

این یافته که درون‌گرایی بیشتر با نارسایی شناختی و باورهای منفی در مورد کنترل ناپذیری افکار و تشابه خطرات همراه است با پژوهش ویبی (۲۰۲۰) همسوست. با افزایش درونگرایی که کاهش روابط اجتماعی را به دنبال دارد (توینن و همکاران، ۲۰۲۰)، اضطراب افزایش پیدا می‌کند و طبق نظریه کارآمدی پردازش آیزنک و کالو (۱۹۹۲) درونگراها وقتی با یک موقعیت تنیدگی‌زا یعنی دورکاری مواجه می‌شوند؛ اضطراب بیشتری پیدا می‌کنند که این اضطراب با کاهش عملکرد شناختی و ایجاد خطا در شناخت همراه است.

در این پژوهش چهار متغیر جمعیت‌شناختی سن، جنسیت، موقعیت زندگی و بیکاری اخیر، در پیش‌بینی پیامدهای روان‌شناختی دورکاری مورد استفاده قرار گرفتند. متغیر جمعیت‌شناختی سن فقط متغیر روان‌شناختی احساس تنهایی را پیش‌بینی می‌کند زیرا با افزایش سن احتمال از دست دادن همسر

و یا دوستان نزدیک و یا جدایی فرزندان با ازدواج و در نتیجه احساس تنهایی وجود دارد. متغیر موقعیت‌زندگی، نارسایی‌های شناختی و باور منفی را پیش‌بینی می‌کند. این یافته همراستا با پژوهش ویی (۲۰۲۰) است که نشان داد محرومیت ارتباطی مثلاً به علت تنها زندگی کردن موجب کاهش کارکردهای شناختی می‌گردد. بیکاری اخیر، احساس تنهایی را پیش‌بینی می‌نماید و در اینجا ضریب بتا مثبت است یعنی با تغییر این متغیر جمعیت‌شناختی از بیکاری به سمت شاغل بودن، احساس تنهایی کاهش پیدا می‌کند. این یافته همراستا با پژوهش تولوهان و یالکینکایا (۲۰۱۸) است و منطقی به نظر می‌رسد زیرا با افزایش امکان اشتغال و گذراندن ساعات کاری در محیط کار، تعاملات شاغل با اطرافیان بیشتر می‌گردد و احتمالاً می‌تواند نیازهای اجتماعی او را تامین نموده و از احساس تنهایی وی بکاهد.

پس از گنجاندن درونگرایی در مدل، زندگی با دیگران (در مقابل تنها زندگی کردن) با احساس تنهایی، و ترس از ارزیابی شدیدتر به عنوان تابعی از تغییرات شرایط مربوط به کرونا همراه بود. جالب است که با تغییر موقعیت زندگی از تنها بودن به سمت زندگی با دیگران در افراد درونگرا، احساس تنهایی کمتر می‌شود. در اینجا فرد درونگرا تمایل بیشتر به بودن با دیگران نشان می‌دهد تا از احساس تنهایی خود بکاهد. این یافته در تعارض با پیشینه پژوهشی است که اعتقاد دارد افراد درونگرا نیاز به تحریک کمتری از محیط پیرامون خود دارد (لانگ، شیلدز، پتری و نئومن، ۲۰۲۰). در اینجا فرد درونگرا برای اینکه احساس تنهایی کمتری داشته باشد نیازمند این است که حداقل با یک نفر در تعامل باشد و بنابراین، نیاز به تحریک از محیط بیرون را نشان می‌دهد. این احتمال وجود دارد که پیوندهای انسانی نزدیک، به عنوان سپر حفاظتی در مقابل ارتباط نداشتن و خلق پایین در شرایط دشوار مانند دورکاری در دوره شیوع ویروس کرونا عمل کند اما برای وضوح فکر و حفظ آرامش در جهت مخالف کار می‌کند.

۱۹۴ نقش درونگرایی در پیامدهای روان‌شناختی با توجه به متغیرهای جمعیت‌شناختی...

به طور کلی یافته‌ها نشان می‌دهد که درونگرایی بیشتر در مواردی چون فاصله اجتماعی یا دورکاری با مشکلات بیشتر همراه است و در این موقعیت‌ها افراد درونگرا نیز تمایل به تعامل اجتماعی دارند. براین اساس، به سازمان‌ها توصیه می‌گردد در هنگام انتخاب نیروهای کاری برای انتصاب به دورکاری در همه زمان‌ها و به ویژه در ایام کرونا به شخصیت آنان توجه نمایند. یک شخصیت درونگرا ممکن است برای این موقعیت مناسب نباشد و همچنین توجه به متغیر جمعیت‌شناختی موقعیت زندگی شاغل در این مواقع می‌تواند اهمیت داشته باشد. برای کارکنانی که تنها زندگی می‌کنند و شخصیت درونگرا دارند ممکن است دورکاری مناسب نباشد.

اشاره به این نکته نیز لازم است که در این پژوهش درونگرایی به عنوان متغیر تعدیل‌گر مورد بررسی قرار گرفته نشد زیرا درون‌گرایی یک ویژگی شخصیتی است که از قبل وجود دارد و بنابراین در نظر گرفتن آن به عنوان متغیر تعدیلی کار صحیحی نیست. این پژوهش به یک نمونه خاص از شرکت‌کنندگان محدود می‌شد و بنابراین، تعمیم نتایج آن به سایر جوامع و نمونه‌ها باید با احتیاط صورت گیرد. به سایر پژوهشگران توصیه می‌گردد که این پژوهش را روی نمونه‌های دیگر تکرار نمایند.

تشکر و قدردانی

از کلیه کارکنان شرکت‌کننده در پژوهش سپاسگزاری می‌شود.

منابع

دیباچی، میثم؛ عریضی، حمیدرضا و عابدی، محمدرضا. (۱۳۹۶). نقش میانجی سرسختی روان‌شناختی و برون‌گرایی در رابطه‌ی تقاضاهای شغلی با استرس و افسردگی مردان شاغل. سلامت کار/ایران، ۱۴ (۳)، ۱۰۵-۱۱۶.

شاهقلیان، مهناز. (۱۳۹۶). بررسی امواج مغزی افراد زودانگیخته در تکلیف شناختی. فصلنامه روانشناسی شناختی، ۵ (۳)، ۱۱-۲۰.

صداقت، مریم؛ سلیمانی فر، منیژه؛ یحیوی، جعفر و فاتح، محسن. (۱۳۹۹). آیا فاصله گذاری اجتماعی سبک زندگی را تغییر می دهد؟. فصلنامه لیزر در پزشکی، ۱۷ (۱)، ۱۱-۱۹.

عریضی، حمیدرضا و اژه‌ای، عاطفه. (۱۳۹۷). بررسی ترس از ارزیابی به عنوان میانجی در رابطه پنهان نقش و ساختار سازمانی با فرایند اثربخشی. مجله روانشناسی، ۲۲ (۱)، ۳۴-۴۹.

علوی نژاد، رامین؛ کوشکی، شیرین؛ باغداساریانس، آیتا و گلشنی، فاطمه. (۱۳۹۸). الگوی ساختاری اعتیاد به اینترنت بر اساس صفات ناسازگار شخصیت و نارسایی هیجانی با میانجی‌گری احساس تنهایی. فصلنامه علمی - پژوهشی روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی، ۱۰ (۳۷)، ۱۱۷-۱۳۸.

فیروزی اوجاق، افشین و بنیادی نایینی، علی. (۱۳۹۹). ارتباطات پیوند انسانی: راهکار نوآورانه فناوری برای تداوم و توسعه فعالیت کسب و کارها با حفظ فاصله‌ی اجتماعی در پاندمی کرونا. نشریه مدیریت کسب و کارهای بین‌المللی، ۳ (۲)، ۷۳-۹۳.

قاسمی جوبنه، رضا؛ موسوی، سید ولی‌الله و حسینی صدیق، مریم‌السادات. (۱۳۹۸). نقش میانجی نارسایی شناختی در ارتباط بین ذهن‌آگاهی و صمیمیت زناشویی سالمندان. روان‌شناسی پیری، ۵ (۳)، ۲۵۱-۲۶۱.

معین‌الغریبانی، فاطمه؛ کرملو، سمیرا و نوفرستی، اعظم. (۱۳۹۶). مؤلفه‌های فراشناختی در افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر، اختلال وسواس اجبار و اختلال افسرده‌خویی. مجله روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران، ۲۳ (۲)، ۱۶۴-۱۷۷.

Alavinezhad, R., Kooshki, S., Baqdasarians, A., Golshani, F. (2019). Structural modeling of internet addiction based on maladaptive personality traits and alexithymia among college students: the mediating role of loneliness. *Psychological Methods and Models*, 10(37), 117-138(Text in Persian).

Beck, A. T., Steer, R. A., & Brown, G. K. (1996). *Beck depression inventory (BDI-II)* (Vol. 10, p. s15327752jpa6703_13). Pearson.

Broadbent, D. E., Cooper, P. F., FitzGerald, P., & Parkes, K. R. (1982). The cognitive failures questionnaire (CFQ) and its correlates. *British journal of clinical psychology*, 21(1), 1-16.

Cartwright-Hatton, S., & Wells, A. (1997). Beliefs about worry and intrusions: The Meta-Cognitions Questionnaire and its correlates. *Journal of anxiety disorders*, 11(3), 279-296.

- Cohen, J. R., and Ferrari, J. R. (2010). Take some time to think this over: the relation between rumination, indecision, and creativity. *Creativity Research Journal*, 22(1), 68–73.
- Dibaji, M., Oreyzi Samani, H., & Abedi, M. (2017). The mediating role of psychological hardiness and extraversion in the relationship of job demands with stress and deoression of working men. *Iran Occupational Health*, 14 (3), 105-116(Text in Persian).
- Even, A. (2020). The evolution of work: Best practices for avoiding social and organizational isolation in telework employees, *Evolution of Work*, 1-31. doi:10.2139/ssrn.3543122
- Eysenck, H. J., & Eysenck, S. B. G. (1993). *Eysenck Personality Questionnaire-Revised (EPQ-R)* [Database record]. APA PsycTests.
- Eysenck, M.W., Payne, & Derakhshan, N. (2005). Trait anxiety, visospatial processing, and working memory. *Cognition & Emotions*, 19(8), 1214- 1228.
- Eysenck, N. & M., Calvo. M. G. (1992). Anxiety and performance: The processing efficiency theory. *Cognition and Emotion*, 6(6), 409-434.
- Fadda, D., & Scalas, L. F. (2016). Neuroticism as a moderator of direct and mediated relationships between introversion-extraversion and well-being. *Europe's journal of psychology*, 12(1), 49–67.
- Firouzy Ojagh, A., & Bonyadi Naeini, A. (2020). Human bond communications: Innovative technology solution for the continuity and development of business activity in quarantine conditions during the Corona Pandemic. *Journal of International Business Administration*, 3(10), 73-93(Text in Persian).
- Fullana, M. A., Hidalgo-Mazzei, D., Vieta, E., & Radua, J. (2020). Coping behaviors associated with decreased anxiety and depressive symptoms during the COVID-19 pandemic and lockdown. *Journal of Affective Disorders*, 275(1), 80-81.
- Gálvez, A., Tirado, F., & Martínez, M. J. (2020). Work–life balance, organizations and social sustainability: Analyzing female telework in Spain. *Sustainability*, 12(9), 3567.
- Ghasemi Jobaneh, R., Mousavi, S., Hoseini Seddigh, M. (2020). The mediating role of cognitive failure in relationship of mindfulness and marital intimacy among elderly. *Aging Psychology*, 5(3), 251-261(Text in Persian).
- Hoffart, A., Johnson, S. U., & Ebrahimi, O. V. (2020). Loneliness and social distancing during the COVID-19 pandemic: Risk factors and associations with psychopathology. *Frontiers in Psychiatry*, 11(1), 1297.

- Kawada, T. (2020). Telework and work-related well-being. *Journal of Occupational and Environmental Medicine*, 62(12), e775.
- Kazekami, S. (2020). Mechanisms to improve labor productivity by performing telework. *Telecommunications Policy*, 44(2), 1-15.
- Lewis, K. (2020). COVID-19: Preliminary data on the impact of social distancing on loneliness and mental health. *Journal of Psychiatric Practice*®, 26(5), 400-404.
- Liu, T., & Csikszentmihalyi, M. (2020). Flow among introverts and extraverts in solitary and social activities. *Personality and Individual Differences*, 167, 110197. doi:10.1016/j.paid.2020.110197.
- Luong, V., Shields, C., Petrie, A., & Neumann, K. (2021). Does personality matter? perceptions and experiences of introverts and extraverts as general surgeons. *Teaching and Learning in Medicine*, 1-11. doi:10.1080/10401334.2021.1922284.
- Meymandpour, R., & Bagheri, Z. (2017). A study of personality traits, viz., extraversion and introversion on telecommuters' burnout. *Telecom Business Review*, 10(1), 1-7.
- Moin Al-Ghorabaiee, F., Karamloo, S., Noferesti, A.(2017). Metacognitive components in patients with generalized anxiety disorder, obsessive-compulsive disorder and depressed mood disorder. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2017; 23 (2),164-177(Text in Persian).
- Nakagomi, A., Shiba, K., Kondo, K., & Kawachi, I. (2020). Can online communication prevent depression among older people? A longitudinal analysis. *Journal of Applied Gerontology*, 1-9. doi:10.1177/0733464820982147
- Oreyzi H. R., & Ejei A.(2018). A study of the fear of assessment as a mediator in the relationship between the role breadth and organizational structure with the strategic effectiveness. *Journal of Psychology*, 22(1), 34 - 49(Text in Persian).
- Russell, D., Peplau, L. A., & Cutrona, C. E. (1980). The revised UCLA Loneliness Scale: concurrent and discriminant validity evidence. *Journal of personality and social psychology*, 39(3), 472-480.
- Sedaghat, M., Soleimanifar, M., Yahyavi, J., Fateh, M.(2020). Does social distancing change lifestyles?. *Journal of Lasers in Medicine*, 17(1), 11-19(Text in Persian).
- Tomás, J. M., Pinazo- Hernandis, S., Oliver, A., Donio- Bellegarde, M., & Tomás-Aguirre, F. (2019). Loneliness and social support: Differential predictive power on depression and satisfaction in senior citizens. *Journal of community psychology*, 47(5), 1225-1234.

- Tuluhan, S. M., & Yalcinkaya, M. (2018). The effect of communication skills training program on teachers' communication skills, emotional intelligence and loneliness levels. *Revista de Cercetare si Interventie sociala*, 62(1), 151-172.
- Tuovinen, S., Tang, X., & Salmela-Aro, K. (2020). Introversion and social engagement: scale validation, their interaction, and positive association with self-esteem. *Frontiers in Psychology*, 11, 3241. doi: 10.3389/fpsyg.2020.590748.
- Vasilenko, E. A., Vorozheykina, A. V., Gnatyshina, E. V., Zhabakova, T. V., & Salavatulina, L. R. (2020). Psychological factors influencing social adaptation of first-years students to the conditions of university. *Journal of Environmental Treatment Techniques*, 8(1), 241-247.
- Walker, D. L. (2020). Extraversion–Introversion. *The Wiley Encyclopedia of Personality and Individual Differences: Models and Theories*, 159-163. doi: 10.1002/9781119547143.ch28.
- Wei, M. (2020). Social distancing and lockdown—an introvert’s paradise? an empirical investigation on the association between introversion and the psychological impact of covid19-related circumstantial changes. *Frontiers in psychology*, 11(1), 1-8.
- Williams, S. N., Armitage, C. J., Tampe, T., & Dienes, K. (2020). Public perceptions and experiences of social distancing and social isolation during the COVID-19 pandemic: A UK-based focus group study. *BMJ open*, 10(7), 1-8.
- Ypsilanti, A. (2018). Lonely but avoidant—the unfortunate juxtaposition of loneliness and self-disgust. *Palgrave Communications*, 4(1), 1-4.
- Zavatti Campos, W. Y. Y., Cavazotte, F., Moreno, V., & Quintão, M. J. (2021). Engagement and anxiety during covid-19: the role of servant leadership and psycap through telework. In *Academy of Management Proceedings* (Vol. 2021, No. 1, p. 15015). Briarcliff Manor, NY 10510: Academy of Management.
- Zhang, S., Moeckel, R., Moreno, A. T., Shuai, B., & Gao, J. (2020). A work-life conflict perspective on telework. *Transportation Research Part A: Policy and Practice*, 141, 51-68. doi: 10.1016/j.tra.2020.09.007

The Role of Introversion in Psychological Consequences with Respect to Demographic Variables in Teleworking

Hamidreza Oreyzi¹, Hajar Barati²

Abstract

Given the importance of selecting the right people for teleworking, this study aimed to investigate the role of introversion in psychological consequences according to demographic variables in teleworking during the corona period. The research method was correlational and the research sample was selected from 197 telework employees of a company by convenience sampling. Then they responded to research tools including the Beck Depression Inventory, Cognitive Failure Questionnaire (CFQ), Metacognition Questionnaire, Loneliness Scale, and Fear of evaluation Questionnaire. Correlation and regression analyzes were used to analyze the data. The results showed that demographic variables of age, life situation and recent unemployment predict psychological consequences. After including introversion in the model, living with others (as opposed to living alone) was associated with more severe loneliness, cognitive failures, and fear of evaluation as a result of changes in the conditions by the Coronavirus. The coefficient β is negative about loneliness. That means in this situation the introvert shows a greater tendency to be with others to reduce loneliness. This finding contradicts the background. Organizations are advised to pay attention to their personality when choosing employees to work remotely to reduce negative psychological consequences.

Keywords: Corona, introversion, psychological consequences, telework.

¹ PhD of Psychology , Professor of psychology Department in Educational Sciences and Psychology college, University of Isfahan. Ad: Iran, Isfahan, Darvaze Shiraz, University of Isfahan, Educational Sciences and Psychology College, Department of Psychology.dr.oreyzi@edu.ui.ac.ir.

² PhD of Psychology and Assistant Professor of Psychology Department in Educational Sciences and Psychology college, University of Isfahan. h.barati@edu.ui.ac.ir